

DIUMENGE VI DURANT L'ANY CICLE A 2017

1. EN COMPANYIA DE L'EVANGELISTA MATEU...

Inaugurant el seu ministeri a "Galilea", cruïlla dels pagans, on s'ha retirat després d'haver estat arrestat Joan Baptista, Jesús ha cridat els seus primers apòstols al voltant del llac de Tiberíades: *Veniu, amb mi i jo us faré pescadors d'homes*. Després ha pujat a la muntanya d'un nou Sinai per promulgar-hi, com a nou Moisès, la Llei de la nova Aliança. Els textos que s'haurien d'haver llegit al IV diumenge i el del Vè, presenten l'exordi... Avui, abordem el cos del Sermó de la muntanya

2 ... A LA TROBADA DE L'EMMANUEL:

Unes lectures que proclamen que la Llei, que Jesús "acompleix", apel·la a un compromís del més profund de l'ésser: el cor.

- Vers el 180 abans de la nostra era cristiana, Ben Sirac el Savi exhortava els joves jueus, fascinats per la cultura grega, a escollir el camí de la vida i a trobar en la Llei tal com Déu l'ha revelada a Moisès la llum dels seus passos i el sentit de la seva existència: *Si tu ho vols, pots observar els manaments depèn de la teva elecció restar feiel*.
- Heu sentit que es va dir... Però jo us dic, proclama solemnement Jesús a la muntanya, reinterpretant la Llei amb autoritat. Vingut, no a abolir la Llei, sinó per a complir-la interioritzant-la, portant-la a la perfecció de l'amor, Jesús posa en guàrdia els seus deixebles contra l'esclerosi del legalisme: els convida a viure en la seva llibertat de Fills, a estimar com estima ell, a entrar en el SI de la seva obediència, així esdevindran, fins al més profund del seu cor i en la totalitat de la seva existència, els fills del Pare que està en els cels, perfectes com el Pare celestial és perfecte. Aquesta és la nova justícia (Ev. Mt. 5, 17-37).
- Vet aquí la vertadera Saviesa, ens assegura l'apòstol Pau. No la saviesa d'aquest món, sinó la saviesa del misteri de Déu. Aquesta Saviesa fins aquell moment "amagada", que ens ha estat revelada en Jesús, el Messies crucificat: *Lo que proclamam, diu als corintis temptats de dividir-se en grupets, és el que ningú no ha vist mai amb els seus ulls ni sentit amb les seves orelles, allò que el cor de l'home....* segona lectura 1Cor 2, 6-10

LA TAULA DE LA PARAULA

Primera lectura

Aprofundir aquest text

Ens trobam a Jerusalem, vers el 180 a. C. Preocupat per transmetre a les joves generacions del seu poble, seduïdes per la cultura grega ambiental, els valors tradicionals del judaisme. Ben Sirac els exhorta a guardar feelment la Llei de Moisès i a trobar, en la Llei revelada a Moisès, la llum per a les seves existències.

- Després d'haver afirmat vigorosament la llibertat de l'home i la seva responsabilitat: Si tu vols...
- Els empeny a fer una bona elecció entre dos camins que s'obren al seu davant: El Senyor...
+ un condueix a la Vida
+ l'altre a la mort

Acaba recordant que Déu ho veu tot. Les seves mirades....etc posar.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El LECTOR posarà especialment de relleu:
L'ELECCIÓ decisiva que s'ofereix al creient:
+ si tu vols...
+ depèn de tu restar fidel

LES ANTÍTESIS que expressen aquesta opció a elegir

L'aigua/ el foc
La vida/ i la mort
L'un/ o l'altre

- LA MIRADA DE DÉU
+ ho veu tot
+ coneix totes les accions dels homes.

SEGONA LECTURA

Diuenge passat, Pau posava en guàrdia els cristians de Corint, inclinats a oposar-se en grups reclamant-se a un líder, contra les seduccions de la saviesa dels homes: la nostra fe, els escriu, no reposa sobre la saviesa dels homes, sinó sobre el poder de Déu.

Avui, ell afirma, al contrari de la saviesa dels homes: és una saviesa que nosaltres proclamam. Aquesta saviesa és la saviesa de Déu, aquella que només ella pot revelar als homes pel seu Esperit, és el seu disseny de salvació. Durant temps ha estat amagada, ha estat manifestada en Jesucrist mort i ressuscitat. Una saviesa inaudita que ningú... (Vegeu el text d'aquesta lectura

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector vetllarà en posar de relleu:

L'ADREÇA: Germans...

Les **OPOSICIONS** entre les dues savieses (paraula que retorna 6 vegades en unes poques línies)
+ la saviesa d'aquest món... saviesa...
+ la saviesa del misteri de Déu que proclama l'Apòstol

- saviesa amagada
- que Déu ens ha revelat per l'Esperit

COMENTARI A L'EVANGELI

Del principi general...

Després de les dues introduccions al Sermó de la muntanya que es llegeixen als diumenges passats IV, AMB LES Benaurances, i al Vè, amb la paraula sobre la sal i la llum, avui llegim fins abans de la Quaresma, la primera part d'aquest gran discurs, el primer de l'evangeli segons sant Mateu.

Adreçant-se a una comunitat composta a la vegada per cristians vinguts del judaisme i del paganisme, l'Evangelista s'esforça en respondre aquí una doble exigència:

- d'una part, guardar la Llei tot el seu valor etern, sense que s'hagi d'observar la interpretació que en donen els escribes i els fariseus:
- de l'altra part, impedir que els cristians sortits del paganisme menyspreen aquesta Llei.

També posa de relleu la paraula de Jesús: *No penseu que he vingut a abolir la Llei o els Profetes: no he vingut a abolir, sinó a acomplir*. Acomplir, és adir a realitzar-les en plenitud, conduir-les a la perfecció en el seu amor i en la seva llibertat de Fill del Pare que està en els cels.

Seguidament, al verset 20, una altra paraula sobre la nova "justícia", la dels seus deixebles: aquesta no consistirà a conformar-se exteriorment a les observances de la Llei, sinó a "ajustar-se", com Jesús, a la voluntat del Pare, a viure en la comunió amb el seu amor i la seva llibertat de Fill. Aquesta és la "justícia" que sobrepassa la dels escribes i fariseus.

... a les seves aplicacions concretes:

Aquest principi general, Jesús en fa aplicació a l'existència concreta del deixeble gràcies a sis antítesis que en serà com la il·lustració.

Totes sis comencen amb "Heu sentit que es va dir als antics... Però jo us dic. Un gir impersonal per evitar emprar el nom de Déu: Vosaltres heu sentit: literalment: Déu us ha dit, a la promulgació solemne de la Llei a la Sinagoga.

Jesús oposa les seves pròpies afirmacions: Però jo us dic... Una forma inaudita, fins el punt de poder dir amb tota la raó- escriu J. Zumstein- *que les antítesis del Sermó de la muntanya era uns dels texts més sacrílegs del Nou Testament. En efecte, el Crist de les antítesis... per proclamar la voluntat de Déu parla en nom propi, parla com Déu mateix, ocupa el lloc de Déu... El Crist del Sermó de la muntanya reivindica una altra autoritat immediata i incondicional*

(*Cahiers- Evangile n^a 58, Mattieu le Theologien, pp.41-42*)

I La primera d'aquestes antítesis fa referència a les relacions entre germans. *No mataràs*, mana el Decàleg. I Jesús empenyent cap a dalt les exigències de la Llei, encadena aquesta afirmació afirmant que no basta no cometre homicidi; encara més, cal arrencar del seu cor la còlera assassina i l'odi.

En el decàleg de Moisès, comenta J. Potin, la condemna de l'homicidi constitueix el cinquè manament. Aquí figura en el primer lloc, sens dubte perquè conté implícitament el manament que omple el Sermó de la muntanya: l'amor al proïsme que arrengrera les injúries fins i tot les més lleus contra el seu germà, l'ofrena a l'altar quan un està en baralla amb el seu germà, la urgència a reconciliar-se amb el seu adversari. La delicadesa en el seu amor al proïsme. La delicadesa en l'amor al proïsme (Mateu prefereix parlar de l'amor fraternal que ha de regnar al si d'una comunitat), es converteix en el primer manament; Jesús el veu en germen en la condemna de l'homicidi. El respecte de la vida de l'altre esdevé preparar la manifestació de l'amor més atent en referència als pobres (Jésus, l'histoire vraie, p. 198-199).

A la segona part, dos exemples, fets en segona persona del singular: tot perllongant aquesta primera il·lustració (exemple)

Així, doncs, quan presentis la teva ofrena a l'altar... el conflicte és en harmonia en germen i la reconciliació és un deure més urgent que l'homenatge cultural a Déu: Ves primera fer les paus...

Posa't d'acord amb el teu adversari: :

La segona antítesis fa referència a les RELACIONS HOME/ DONA en el marc del matrimoni.

Escriu sempre J. Potin: *En el decàleg la prohibició de l'adulteri ve després de la de matar. La fidelitat conjugal és fonamental en la religió d'Israel. Aquesta ha estat justificada per la de Déu a l'Aliança. El matrimoni no és simplement un contracte jurídic. Compromet en el més profund d'elles mateixes. És per açò que la cobdícia d'un home casat a la dona d'un altre és ja un atemptat contra el lligam conjugal. El cor ja està desviat del seu compromís (o.c. p. 199).*

- La tercera antítesis finalment fa referència als JURAMENTS als que es pretenia donar més força referint-les a realitza més o menys sagrades: pel cel, per la terra, per Jerusalem...

-
No basta- declara solemnement Jesús- *no jurar en fals*. Cal arrencar del seu cor la duplicitat, la deslleialtat, la desconfiança. Basta fiar.-se de la simple paraula: *Digau sí quan és si, no quan és no. Tot el demás ve del Maligne.*

Així és doncs el rovell de conversió al que Jesús crida els seus deixebles: la transformació del cor perquè sigui capaç de combregar en els sentiments de Déu mateix manifestat en el seu Fill Jesucrist. Com escriu Mr. L. Daloz, *pels seus deixebles, complir la Llei significa tota una altra cosa que executar ordres. És més tost deixar-nos "acomplir", conduir fins al final per ella (Le Regne des cieux s'est approché, p. 51*